

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kálmur Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

oddagrein

Lastbilar og vanlukkur

HVÖNN dag koma fleiri bilar til landið. Hetta merkist ikki minst í Havnini, har vit dagliga uppliva proppar í ferðsluni og langar ferðslurøðir næstan allar tíðir á degnum. Fyri bert stutt síðani var slíkt næstan óvanligt.

ANTIN okkum dámar tað ell aikki, so sær tað út til, at vit eru noydd til at góðtaka alla hesa nógvu ferðslu, tí fáur er hann ella hon, ið ikki hevur okkurt akfari sjálvur.

MEN kortini er tað okkara rættur at finnast at, um ikki ferðslan gongur sum hon skal, t.v.s. um bilførarar ikki taka hædd fyri, at tað eisini eru fólk til gongu og fólk á súkklu í ferðsluni. Tey eiga eins góðan rætt at brúka ferðsluæðrir sum einhvør bilførari.

MEN tíverri tykjast mangir bilførarar ikki at duga nóg væl at virða onnur enn seg sjálvan. Hetta síggja vit ikki minst, tá hjartkyptar mammur við barnavognum ella eldri fólk til gongu taka dyk á seg og skunda sær burtur frá vegnum og gongubreytini. Orsökini: ein

lastbilur, fullur av stórum gróti, kemur ýlandi móti teimum ella aftanfryi tey. Ferðin er kanska einar 70 - 80 km um tíman og koyrt verður í tættbygdum øki. Mong eru tey, sum hava fingið hjartabankan aftan á at hava sæð og hoyrt hesar stóru lastbilarnar koma drønandi framvið.

OKKARA áheitan er til teir bilførarar á lastbilum, sum koyra í tættbygdum øki. Latið vera við at koyra so skjótt. Tann dagin, tit hava koyrt eina mammu og eina tvey børn yvir, tá er ov seint at klóra sær í nakk-anum og spyrja, hvat hendi. Hugsid tykkum um í dag. Í morgin kann vera ov seint. Og síðani til lögregluna. Tit eru samsekir, henda slíkar vanlukkur, tí tit síggjast einki gera fyri at steðga hesi fullkomiliga vanvittugu lastbilakoyringini í tættbygdum øki. Eru tit í iva, tá komið ein dagin út á Argir, krógvið tykkum aftanfryi okkurt húsahorn og eygleiði tá lastbilarnir, sum fullfermdir við gróti koma koyrandi við 80 km. ferð framvið skúlanum.

jamú

Viðmerking til greinina í Dagblaðnum hin 2. nov. 1987 undir heitinum »Skemdargerð á Tvøroyri«

Eg veit ikki hvussu nóg vit, ið ein hevur, tá ið hann kallar ein annan fyri vitleysan. Eg haldi tað siga so nóg, tá ið tú skrivur ein vanlig byrsa (høgbyrsa) ber 70 metrar. Tað mátti tú T.V. sum sjómaður vitað betur.

Grundin til at eg skeyt hundin er, at eg uttan ihald havi verið álopin av hesum hundi, tí eg vitji ofta grannan til henda hund, men kortini uttan úrslit havi eg ringt til myndugleikarnar, og eisini sjálvur verið á Sýsluskrivstovu og meldað henda sama hund, tí eg var bangin fyri honum.

Og eg veit at hesin sami hundur hevur ikki bert lopið á meg, men á fleiri aðrar. Hetta kann Sýsluskrivstovan á Tvøroyri váttað.

So eg ivist í, at hetta er tann góði hundurin í umrøddu grein. Tú nevnið eisini í greinini, at eg havi steinað hundin, ið plagdi at liggja á trappuni, hetta er beinleiðis ósatt, tí allir hinir, ið hava meldað, hava teir so eisini steinað ella tað ið verri er.

Eg kom heim frá arbeiði henda dagin uml. kl. 17.00. Og eg gangi vestur gjøgnum molina. Tá ið eg eri komin vestur í bátahylin, siggi eg hundin hjá T.V. Hann kemur beinanvegin imóti mær og blivur nakað naskur. Nú bleiv eg

bangin, og somuleiðis gekk tolið út. Eg fekk mær fatur á byrsuni og patrónunum. Og tá ið hundurin var uml. 8-9 metrar frá mær, skeyt eg bæði skotini, og veit eg, at hundurin var deyður við annað skotið. Eg lögdi kortini við einari patrón afturat og skeyt, fyri at vera visur í øllum.

Eg rann síðani heim og ringdi beinleiðis til Sýslumannin og meldaði hetta, (hetta kann Sýslumaðurin vátta). Síðani fór eg út aftur í bátahylin og fekk hundin á sjögv.

Eg segði aðrenn at hundurin var naskur, men harvið er ikki sagt at hundurin ikki fekk bæði kyllingar og annað gott!!!

Alt hitt viðvíkjandi at drukna hundin o.a. er tað reina óndsinni av greinskrivanum.

Eg skal sitera enn einaferð, har skrivarin beinleiðis sigur ósatt: CC »Hetta hendi sum sagt um hálgum seks tíðina og bert uml. ein hálvan tíma seinni kemur maðurin aftur frá útróðri.

Hundurin hevði verið heima beint aðrenn, fyri at fáa sær eina skál av vatni, og er so helst farin oman aftur tá hann hevur hoyrt bátin ... CC» CC slut.

Hvussu kann hundurin

hava hoyrt húsbónda sin, tá ið hann hevði verið deyður í uml. ein hálvan tíma??? ella meir???

Eisini skrivur tú, at hundurin var heitur, tá ið hann varð tikin upp av sjónum. Hetta er ósatt, tí hetta var uml. triggjar tímar aftaná at hann var skotin, og tað vita vit, tá ið hundurin hevur ligið so leingi í sjónum deyður, er hann ikki heitur. (Ja, møguliga um tit hava obduserað hann, merkja tit hita). Somuleiðis skrivur tú, at eg áður havi verið meldaður til lögregluna. Um tú bert hevði tímað at kannað hetta, hevði tú fingið hetta avsaðnað á Sýsluskrivstovu. Hvussu nogvar klagar hevur tú t.d. fingið bert uppá henda hund???

Tú nevnið eisini foreldur minni, hetta haldi eg sigur alt ov nóg um teg, litilátin. Lat hetta verða millum okkum báðar.

Ikki er neyðugt enn at skriva meira um hetta mál, men kortini er nokk av matum tilfari til enn. Eg veit, at tað eru fleiri við mær, ið vita, at eg havi gjørt lögregluni eina tænastu í hesum føri, tí vita vit øll, eisini tú, at hundurin skal vera inn á eins ogn, og ein naskur hundur skal vera í bandi.

Tú endar grein tina við at siga, at tú hevur mist svøvnin í fleiri nætur av hesari hending. Eg kann bert siga eitt — tú manst hava mist svøvnin fyrr.

S.N.

Framhald av síðu 2

Nokk av ósemju

— Vilhelm Johannesen tosar um eina íslenska fyrimynd. Í Íslandi hava tey eina royndarskip n, ið skal vera fyribils fram til mai mánað næsta ár. Vit hava bara hoyrt um hesa minstulønarskipanina, men einki er nevnt um, at í Íslandi eisini er ein arbeiðsloysisskipan fyri øll. So vit hava bara fingið hálvan sannleikan. Eg veit eisini, at ikki øll í Íslandi eru líka fegin um minstulønarskipanina, og hvi skulu vit so glaðbeint taka eftir íslendskum? Vit eiga at gera okkara egnu skipan, sigur Ingeborg Vinther.

— Ein skipan, sum bara er fyri ein part av arbeiðarunum, hevði sett kilar í

fakfelagsrørsluna, og tað áttu politikararnir at sæð. Ósemju hava vit nóg mikið av í fakfelagsrørsluni. Eg skilji heldur ikki,

at teir koma við einum slíkum uppskoti uttan at hava tosað við fakfeløgini, sigur Ingeborg Vinther.

randi

hevur fund í dag kl. 14 í kantinuni í Stúdentaskúlanum við Gøtugjógv.

SU